

S volebním právem od 16 nebo 17 let libtardi v mnoha zemích Evropy tvrdě narazili

- editor007 | 24. června 2024

FRANCIE: Mezi francouzskými voliči do 34 let byla nejpopulárnější strana Národní shromáždění, které obdrželo 32 % hlasů. AfD sice není mezi mladými Němci považována za nejoblíbenější stranu, přesto se jí podařilo ztrojnásobit svou podporu, z 5 % v roce 2019 na dnešních 16 %. Takový výsledek by byl ještě před pěti lety nemyslitelný

Ačkoli tento posun ke krajní pravici lze vysvětlit řadou faktorů, včetně životních nákladů a bytové krize, která zasáhla generaci Z a mladší mileniály v Evropě obzvláště tvrdě, mnozí pozorovatelé připisují vystoupení krajní pravice na sociálních sítích jejich úspěch u mladých voličů. Jordan Bardella, 28letý prezident National Rally a předpokládaný nástupce Le Penové, se ve Francii stal fenoménem sociálních sítí s 1,6 miliony sledujících na TikTok. AfD také využívala sociální sítě k oslovování mladých voličů. „Když se podíváte na TikTok, AfD má větší dosah než všechny ostatní strany dohromady,“ řekla Laura-Kristine Krauseová, výkonná ředitelka německého think-tanku More in Common, TIME a dalším novinářům v Berlíně ve dnech, které předcházely evropské volby. Hlavní strany v zemi teprve začínají dohánět. Kancléř Scholz například vytvořil svůj účet TikTok teprve v dubnu.

Tento fenomén se neomezuje pouze na Francii a Německo. V celé Evropě se krajně pravicovým stranám podařilo zasáhnout mladé voliče nejen tím, že je oslovily na svých oblíbených platformách sociálních médií, ale také tím, že se svými problémy spojily témata, která mladé lidi zajímají (například nedostatek dostupného bydlení). vlastní podpisové politiky (jmenovitě omezení přistěhovalectví). Ukázalo se to v loňských nizozemských volbách, v nichž největší podíl hlasů získala krajně pravicová protiimigrační Strana svobody Geerta Wilderse, včetně 17 procent voličů ve věku 18 let ve věku 34 let (oproti 7 %). Krajně pravicové strany dosáhly podobných zisků u mladých voličů v Portugalsku, Španělsku a Finsku. Tyto trendy představují zásadní změnu od doby před pouhými pěti lety, kdy se běžně věřilo, že mladší generace jsou politicky progresivnější a ekologičtější než ty před nimi.

Dobré výsledky krajně pravicových stran v evropských volbách nepřekvapí: průzkumy systematicky předpovídaly jejich triumf. Ale přesto jsme svědky něčeho nového: prvních známek populistického povstání mládeže. V evropských a národních volbách voliči mladší 30 let podpořili krajně pravicové strany, jako jsou Alternative für Deutschland (AfD) v Německu, Rassemblement National ve Francii, Vox ve Španělsku, Brothers of Italy, Chega (Enough) v Portugalsku, Vlaams Belang (Vlámský zájem) v Belgii a Finská strana ve Finsku. Snížení volebního věku na 16 v Rakousku, Belgii, Německu a na Maltě a na 17 v Řecku tento trend jen umocňuje.

Zdá se, že rostoucí životní náklady jsou hlavním problémem 93 % Evropanů, následuje hrozba chudoby a sociálního vyloučení (82 %). Ale v tomto případě, proč nehlasovat vlevo? Rostoucí podpora krajní pravice je o to podivnější, že průzkumy veřejného mínění naznačují, že pro voliče jsou nyní důležitější problémy levice týkající se sociální a ekonomické spravedlnosti než téma podpisu krajní pravice: imigrace. Zdá se, že program levice – spojující kulturní liberalismus, sociální spravedlnost a ochranu životního prostředí – řeší obavy mnoha mladých lidí. Evropská mládež však levicové strany opouští. Podobná změna funguje ve Spojených státech. V ohromujícím zvratu trendu mladých Američanů podporujících Demokratickou stranu získává Donald Trump podporu mladých voličů.

Mladé lidi sužuje nový problém: ekonomická nejistota, nebo spíše „nejistota živobytí“. Jestliže starší

lidé žijí ve strachu ze ztráty zaměstnání, mladší generace se bojí, že nikdy práci nenajdou, bez ohledu na to, do kolika magisterských titulů investují své peníze, úsilí a naději. Autoři studie Jugend in Deutschland (Mládež v Německu) publikované v roce 2024 prokázali, že obavy z budoucí prosperity (spíše než kulturní šovinismus) vedly k posunu doprava. Rozčilující chudoba může podporovat touhu po radikální změně a podpoře politické levice, ale strach ze ztráty společenského postavení podporuje konzervativní instinkty pro stabilitu a bezpečí. Ve hře je i něco jiného. Mladí lidé možná nepřistupují k politice se stejným ideologickým kompasem jako jejich rodiče a prarodiče – se šipkami směřujícími buď k levému pólu kulturního liberalismu a sociální spravedlnosti, nebo k pravému pólu kulturního tradicionalismu a ekonomické svobody.

[ZDROJ](#)